

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Endringer i Lov af 1ste April 1887 om Bestatningen af Brændevinsbrænding.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tauber: Det foreliggende Lovforslag maa vistnok ses under et dobbelt Synspunkt, paa den ene Side ud fra den Foranledning, som den høitærede Minister har taget til Lovforslaget fra den Adresse, der er indkommen fra Brændevinsbrænderforeningen i Kjøbenhavn, og de Betragtninger, som have bevæget den meget ærede Minister til at imøbetomme dette Andragende, men paa den anden Side maa dette Lovforslag vistnok betragtes i Sammenhæng med og som Led i det store Skatte-system, som er blevet forelagt i det andet Thing, og hvis Bestemmelse jo som bekendt er at staffe Regjeringen en hel Mængde Penge til dens Befæstningsforanstaltninger og at overlade forskjellige andre Millioner til den store Industri og andre Begunstigede paa de almindelige Skatteyderes Betøstning. Det er jo nemlig indlysende, at naar man nu i 1890 vil indføre en meget forøget Bestatning af Brændevin, vil man derved forrykke den Frist, som er givet Brænderierne ved Loven af 1ste April 1887, og som først udløber den 1ste April 1892. Virkningen af Loven af 1887 er som bekendt den, at for visse Klasser af Brændevinsbrænderierne, navnlig de store, som have de nyeste Indretninger, bliver det en Fordel at blive staaende ved den gamle Bestatningsmaade, fordi de udvinde et større Kvantum Spiritus af det samme Karrum, end der er forudsat som Gjennemsnit ved Loven af 1887, for de mindre derimod fremkommer den modsatte Virkning, at de staa dem ved saa hurtig som muligt at gaa over til den nye Bestatning, fordi de udvinde et mindre Kvantum Spiritus af det samme Karrum end forudsat som Gjennemsnit ved Loven af 1887. For Nogle bliver det altsaa en Fordel hurtigt at gaa over til den nye Bestatning, for Andre en Ulempe. Eigeversfor Nogle bliver det som Følge deraf en Uretfærdighed at forhøje Afgiften, for Andre en Begunstigelse. Iuvenholden af Loven, som den foreligger, indeholder ikke nogen Uretfærdighed til nogen af Siderne, fordi der bliver det samme Forhold, som der hidtil har været, i alt Fald,

ikke nogen større Begunstigelse eller nogen større Forurettelse til den ene eller den anden Side, end der var, før Loven af 1887 udkom; men anderledes vil Sagen stille sig, naar man forøger Bestatningen fra 18 Ore til 1 Kr., altsaa med 450 pCt., thi saa vil dette Misforhold blive overordentlig stort, saa vil man komme til paa den ene Side at begunstige Nogle, paa den anden Side at forurette Andre, og det er navnlig de Større, der ville blive i høi Grad begunstigede, de Smaa forurettede. Nu ser den ærede Regjering sig naturligvis ikke i Stand til at opheve den Begunstigelse, som de Store ville faae, dersom man forhøjer Brændevinsbestatningen med 450 pCt. Dette ligger udenfor den ærede Regjerings Evne — jeg vil ikke antage, det ligger udenfor den ærede Regjerings Dufte. Derimod vil man, i alt Fald i en vis Grad, gjøre det muligt for de Smaa at undgaa den Forurettelse som Overgangen til den høie Bestatning vil medføre. Jeg tager derfor vist ikke fejl, dersom det har været i alt Fald medbestemmende for den ærede Regjering ved Lovens Indbringelse, at udslette den ene Side af den Uretfærdighed og Uligbed, som vil fremkomme ved den forøgede Brændevinsbestatning. Foraauidt maa det siges at være et Led eller staa i Forbindelse med den store foreslaaede Skattereform og kan vistnok ogsaa betragtes fra det Synspunkt. — Spørgsmaalet bliver nu, hvorvidt Lovforslaget i og for sig har en saadan Betydning, at vi skulde tage det, som det nu kommer til os fra det andet Thing, uafhængigt af den store Skattereform. I det andet Thing er det blevet fremhævet, at det var ønskeligt i og for sig at faae dette indført, og de Grunde, som ere anførte derfor, maa dog ogsaa tillægges en Del Vægt, men paa den anden Side kan det dog vistnok ikke miskjendes og staar i hvert Fald ikke klart for mig, hvorvidt de Modifikationner, som ville fremkomme ved at indføre en saadan Forandring ved den nuværende i Loven af 1887 gjennemførte Bestatning, ere uden Ulemper. Det er allerede blevet fremhævet i det andet Thing af et æret Medlem, hvis Interesse for Brænderierne Ingen kan drage i Tvivl, at der fra flere Sider hytres Betæneligheder i saa Henseende. Den høitærede Minister erklærede sig rigtignok for i det Hele taget overbevist om, at disse Betæneligheder ikke havde Noget paa sig, men lovede dog en nærmere Underøggelse. Jeg tror, at naar vi betragte Sagen i og for sig, og selv om vi ønske at foretage i og for sig denne lille Forandring i Loven af 1887, maa vi først have Sikkerhed for, at de For-